

⁷⁸ Георги Цонков († 1891) - родом от Жеравна. Дюкянджия, ханджия, търговец, лихвар и собственик на имоти в с. Касъмкьой (Добруджа), хаджия от 1860 г., настоятел (епитроп) на църковната община в Жеравна, дарител за построяването на старата камбанария на жеравненската църква „Св. Николай Мирликийски“, един от основателите на читалище „Единство“ (1870) и негов касиер през 1870-71 г. Сключва брак с жеравненка-та Пена Тихолова (1813-1913). Имат само една дъщеря - Ганка хаджи Георгиева Цонкова (1861-1913), омъжена за Тоньо Василев (1855-1916). Вж. В. Тодоров. Отчет за състоянието..., с. 6, 17, 22, 30; Д. Константинов. Жеравна..., с. 83, 131, 221; Ив. Русев. Из търговската кореспонденция на Сливен и Жеравна през Възраждането. - ИПр, 1993, кн. 3, 111-120; Същият. Фирми и манифактури..., 177-190; А. Нягулова. Родовата памет..., с. 113, 162-164, 170-171.

⁷⁹ В. Д. Стоянов е избран за писар на Епархийския събор в Шумен (25-28 февр. 1873). Вж. писмото от Стоянов до М. Дринов (Браила, 30 май 1873). - НБКМ-БИА, ф. 111, а.е. 292, л. 48-56; Диалог от букви..., 167-174; Борбите на българите..., 272-279 (№ 155); К. Божанова. Васил Д. Стоянов..., 151-152. За секретар на събора е определен Тодор Икономов - също от Жеравна (Д. Константинов. Жеравна..., с. 173; БВИ, 283-284).

⁸⁰ Става въпрос за Харалан Ангелов.

⁸¹ Става дума за Стефан Руско-кехайов Патамански.

⁸² Става дума за Васил Т. Стоянов.

⁸³ Вероятно съпругата на Стефан Руско-кехайов Патамански.

⁸⁴ Най-вероятно съпругата на поп Тодор Иконом.

⁸⁵ Става дума за Руско Д. Стоянов.

⁸⁶ Според записките на Тодор Ранев. Чуто, видяно и преживяно..., с. 59 в добруджанското с. Хамзача имат къшли някои от най-имотните котленски овцевъди като хаджи Петър хаджи Матеев и хаджи Стоян хаджи Бончев (Божилович).

⁸⁷ Вероятно става въпрос за митрополит Симеон Варненско-Преславски.

⁸⁸ Т.е. покалугерите, замонашите. Този епизод от биографията на В. Д. Стоянов е слабо известен. Под влияние най-вероятно на своя стар приятел и съмишленник Васил Друмев, който през пролетта на 1873 г. решава да приеме монашество и на 16 юни с.г. приема монашески обет (схима), В. Д. Стоянов също обмисля подобно житейско решение, но в крайна сметка се отказва от църковното поприще. Вж. писмото от В. Д. Стоянов до Гр. Начович (Браила, 5 май 1873). - В: Диалог от букви..., 164-166, срв. писмата от В. Друмев до В. Д. Стоянов (Тулча, 20 юни 1873). - Пак там, 177-179 и от В. Друмев до Т. Пеев (юли 1873). - Пак там, 189-190. Д. Василев. Васил Д. Стоянов..., с. 274 и Д. Константинов. Жеравна..., с. 192 също отбелязват, че по времето, когато В. Друмев се отправя за Тулча да се „покалугери“, митрополит Григорий Доростоло-Червенски кани и В. Д. Стоянов да приеме монашеска схима.

⁸⁹ Духовника, т.е. поп Тодор Иконом.